

Szerkesztői előszó

Sátorállítás – zászlóbontás

Sátorállítás – zászlóbontás. A rokon értelmű szópár mutatja a magyar nyelv erejét, mely ellentétes értelmű főnevek segítségével is képes hasonló jelentéstartalmat kifejezni.

Lakitelek 1987-ben nem először hozott össze sok tekintetben ellentétes gondolkodású, ám valamiben hasonlító embereket: olyanokat, akik vállalták és fontosnak tartották, hogy a magyarság esélyeiről gondolkodjanak. Lakitelek felé és Lakitelek után elkülönülő, egymásba érő és egymást néha keresztező utak vezettek. A találkozó nyitottságát mutatja, hogy a résztvevők a rendszerváltás után kibontakozó új politikai struktúra valamennyi pártjában ott voltak, képviselve a lakiteleki szellemiségből azt, amit továbbvinni érdemesnek és lehetségesnek gondoltak.

Különleges érzés visszaemlékezéseket és elemzéseket olvasni olyan nemzedék immár felnőtt tagjaként, amely a tanácskozás idején még meg sem született. A jegyzőkönyvből, a fennmaradt videó- és hangfelvételekből, az időnkénti könnyedebb kiszólások ellenére kitapintható a feszültség, de egyben az együttgondolkodás vágya és öröme is. Harminc év távlatából már tudhatjuk: voltak, akik tudatosan készültek a találkozóra (a legszűkebb szervezői kör), pontosan megtervezve a menetrendet annak érdekében, hogy a legfontosabb cselekvésekre – a fórum bejelentésére (Bíró Zoltán) és a nyilatkozat elfogadására (Für Lajos alapszövege alapján) sor kerülhessen. Voltak azonban olyan meghívottak, akik számára az összegyűlés önmagában is örömteli és újszerű élményt jelentett – ismerhetjük a „biztonság kedvéért” pizsamát és fogkefét is magával vivő Cseh Tamás történetét...

Lakitelek egyszerre volt egy több éves-évtizedes cselekvés tetőpontja a nemzeti sorskérdésekben gondolkodó értelmiség számára és egyben valami újnak a kezdete is. Új cselekvése, új mozgalomé, hosszú távon új párté.

A tanácskozás címe – *A magyarság esélyei* – nemcsak az akkor élők számára, de jelképesen szólva időben is „megnyitotta” a lakiteleki sátrat. Mondandónkkal ma is „tovább írhatjuk” a jegyzőkönyv szövegét: esélyeink, lehetőségeink taglalása és felmérése feladat és egyben minden jövőbeli cselekvésünk talapzata is.

Budapest, 2017. szeptember 16.

L. Bal

Nagy Mihály Zoltán